

סרטים

„אורלה של אשה“

גורלה של אישה משיבע רצון רק מבחינה אחת: הטכניקה עומדת על רמה גבוהה למדי. מצער שבעתים, על כן, שתכנו מעורר רק חיובים של גיחוך. סיפור המעשה על המהנדס הונגרי (טבי מורבאת) המתעתד למכור המ צאה חשובה שלו למדינה זרה, חוזר בו לפתע משווא נוכח שהעם ההונגרי זקוק לו, מלא וגדוש תעמולה מן הסוג הגס והזול ביותר. בצד העלילה המרכזית מואה הסרט את שחיתות כל אנשי המפלגות המהגנריות (הוא מתרחש בשנים שמיד לאחר תום המלחמה כאשר משלה שם קואליציה רחבה למדי) פרט לקומוניסטיים; כיצד הופכת אשת המהנדס (קארי טולנאי) מעקרת בית אמידה לפועלת בית-חרושת מיובלת (לאחר הודאה פומבית בהשגותיה המסולפות, הודאה המתקבלת בי שוואות), אינה מהססת אף להלשין על בעלה; איך נעשית אהונה (סוזה באנק) שאופייה אינו מוצק ביותר, יצאנית לאחר שמאבהה (שאני קומניסט) נוטש אותה.

כדי להקל על הצופה להבדיל בין קומוניסטים לאלה שאינם מושחתים, ציורה הבמאי איה יניי על השחקנים המגלמים דמויות של אסתי קומוניסטית לנשק את ידי הנשים, להזמין אותן מניה וביה למיטה, בעוד שאנשי השמאל הקיצוני מסתפקים בלחיצות ידיים נחושה אבל נזירות ביותר.

„יום העצמאות“

חרשים רבים לאחר שיצא לאור סרטה של חברת קולנוע גבע על יום העצמאות ש"א, הגיע אפסו נוסף על אותו נושא. אם אין לי כנות את הסרט הראשון אלא בתואר „רע“, השני גרוע ממנו לאין ערוך. ברצותו ליצור קשר כלשהו בין התמונות, אשר צולמו בידי גדוד שלם של מסריטים, שהיו צריכות להראות את המתרחש ברחבי

נער התימה היא אגדה המבוססת על מאר רעות אלה. ילד-רחוב יתום (אנדור ריי) המ שוטט על חופי נהר תימה, מוצא בכיסו של איש מת מדאליון שטבוע עליו דיוקנה של המלכה ויקטוריה (אירין דאן). זו אמנו ה מלכה, מסביר לו שומר-לילה זקן. אווארד יוצא למצוא את „אמו“, חוזר אל ארמון הינדור, נתפס ונשלח אל בית-הסוהר. ברם, ראש-משלה דישאלי (אלק גיניס) רואה בו מכשיר שבעזרתו יוכל להשפיע על חברי בית-הנבחרים להצביע בעד חוקי הריפורמה החכ רחית שלו, מציג אותו בפני המלכה. בנאום מזהיר הוא מלהיב את חברי הפרלמנט והחוק מקבל רוב.

הוליווד נזהרה שלא לפגוע בכבודם של ה אנגלים, על ידי שהראתה את המלכה ויקט ריה כאשה שכולה רוח וטובלב. האנגלים נפגעו בין כה וכה לזמרה חברה אמריקאית המבצעת סרט בבריטניה עם שחקנית אמרי קאית בתפקיד ויקטוריה ובבימוי של הבמאי האמריקאי-יהודי ז'אן גולסקו, ודמות המל כה יצאה, בעטיה של זהירות מופרות זו, להלוטין לא אנושית. ברם, שאר הדמויות וביחוד אלה המגולמות על ידי השחקן הילד ריי, גיניס ופיגלי קארי (בתפקיד שומר-ראשה הסקוטי של המלכה) מוצלחות ביותר.

צרפת

אין כסף

זועק עתון-קולנוע פריסאי, שונא-הוליווד, אקראן פראנסיי, בכותרות מרעישות: „הקול נוע הצרפתי גוסס!“ מבקר-הקולנוע הותיק ז'ורז' שארנסול מתון יותר, מסביר את המ צב: „משבר הקולנוע הצרפתי משול למפלצת ים החזירת ומופיעה שנה אחר שנה. הסבה לכך היא סיומה של תקופת הימים הנאים (בקין) המאפשרים למסריטים לטובב תחת כפת השמים... השנה, המשבר המסורתי נראה

כוחו בעשותו שמות ביריבו. רק לאחר הקרב היתה נודעת לו זהותו האמיתית של היריב: אלוף מקומי או אורה.

אגרוף

אלוף בלי תזמורת

„שיחילטו פעם, מה הם רוצים להראות לי: התאגרות חוקית על הוירה או מכות בנוסח שפת-הים, בין הספסלים, התאונן המציל אמיל אבנרי בעומדו מבייש בפינת הזירה המתנוודת של אולם הפועל תל-אביב, בו התערב פיצוח הגרעינים וצלצולו החד של הגונג באנחות הקהל וצריחותיו. אולם הקהל התאנח עוד לפני שהחלו המהלומות. כאשר ניגשו הצופים, משוכים על ידי מודעות ענק למפגש אלופי הפועל, לבית הפועל, נתקלו בדלת ברזל צרה וחורקת, עליה שמרו סדר-נים שטרם יכלו להרשות את כניסתו של הקהל.

למרות השעה היתה שמונה לא היו המ ארגונים מוכנים ואפילו מספר מתחרים לא יכלו להכנס. צעק אחד מהם בקול גדול: „הביאו הנה את בועז רסטו, מרכז האגרוף, ואני אראה לו כיצד להתאגרף!“ הסדרנים ניסו לעצור בעד הקהל, אך מאמציהם עלו בתוהו כיון שחלק מהצופים היה חובב מכות, לא חשש לנסות את אגרופו. התוצאה: סר רן אחד נלקח למרפאת מג'וז'יאדום הס מוכה כשממצחו ניגר הדם בשפע.

לאחר חצי שעה החליטו המארגנים להת חיל בתחרויות והאולם הצר של הפועל תל-אביב נתמלא עד אפס מקום (כולל: מושבי החלונות). התרגולים והזוכים לא ריתקו את הקהל ואפילו הכבדים, כיפתח זייד, לא הלהיבו את הצופים, למרות שזייד הוכרז, בטעות, כמנצח. המתאגרף הבולט ביותר היה אברהם בן-חיים, משקל קל, איש הפועל חיפה.

כוח סבל נדיר. מהלומותיו החזקות, כוח הסבל הרב שלו, המרץ הרב שהוא מש קיע בקרבות והמספר הגדול של נצחונותיו הפכו את בן-חיים לאחד המתאגרפים המער ילים במדינה. בן 22, משופם, נמוך-קומה, בעל גוף שרירי וקל (61 ק"ג) ושער מתולתל, החל בן-חיים את הקריירה הספורטאית שלו עוד בהיותו נער במרוקו.

בביתו גרה משפחת בן-עטר, בעלת שלושה בנים צעירים, מתאגרפים מעולים. באחד הי מים עצר אברהם בן 14 את ג'ק בן-עטר שיצא מביתו נושא מזוודה. אברהם שלא ידע על עיסוקם הספורטאי של שכניו שאל את ג'ק למקום יעודו, נתלחה אליו למועדון האגרוף כדי לראות „מה עושים שם“.

מאותה שעה ביקר אברהם במועדון בקבי עות כשהוא עוקב בזירות אחר תנועות המתאגרפים שהיו מכים בשקים התלויים מזוים בתקרה. אברהם חגר עוז, הכה בש קים שחשבים ממולאים אבנים ומשנוכה לדעת שאין הדבר כן החל מתאגרף בקביעות. כש ראה זאת בן-עטר אימן את אברהם, גילה ב בעל הגוף החטוב היטב כוח סבל נדיר.

לאחר שנתיים של אימונים עם ג'ק בעיר רבאת חזר בן-חיים למרקש עיר מולדתו, בה השתלם בנגרות והצטרף למועדון הספורט היהודי שרנטר. אברהם צד את עינו של מנהל האגודה, שטיפל בו במסירות, הכיר את מי שהפך ידו הטוב, יעקב אבטן. אברהם בן 19 ויעקב בן 19 הפגיעו בתחרויות רא ויה, הקדישו את הכנסותיהם לכיסוי הוצאות העלאת חסרי-אמצעים לישראל.

שני המתאגרפים צורפו לליגה המרוקאית ובן-חיים הרבה להיפגש עם ערבים, צרפתים ואיטלקים. תחרות הליגה הראשונה שלו הרי תה נגד מתאגרף כוש מפורסם שהיה מבו גר ממנו בשלוש שנים, כבד ממנו בארבעה ק"ג. אברהם התרגש, הרבה להביט בקהל הקובלנקאי הפסיד לפי נקודות. חודש לאחר מכן נערכה תחרות-גומלין בעיר מולדתו, במרקש, ובן-חיים חיסל את הכרישי בנוקאוט ומאו זכה לשורת נצחונות ארוכה. סיכמו המרוקאי: 23 נצחונות. שמונה נוקאוטים, שלושה הפסדים, תיקו אחד.

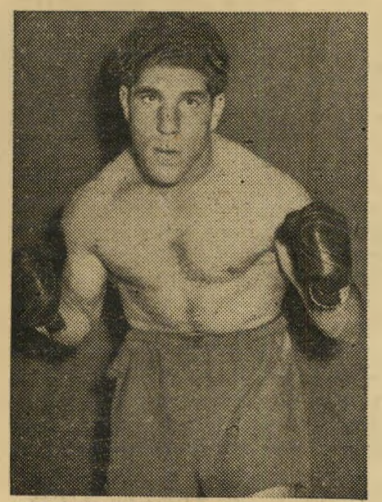
בגיל 18 וחצי נסע לאלג'יר, בה זכה לאי ליפות משקל קל, לאחר שניצח בקרב המכ ריע מתאגרף איטלקי אורח ובה חי במחנה עולים כמדריך הראשי של שומרי המחנה, אותם אימן בשימוש במקל קפאם.

נצחונות מפוארים. באלג'יר נפגש בן חיים עם מתאגרפים מעולים, הרחיב את נס יונו. לפני כל קרב עבר ברחובות העיר, צפה במודעות שתיארו את יריבו, חזר לזירה וחי קר את מאמנו לטיב המתאגרף שהוא עתיד להופיע נגדו. תשובת הקבע של מאמנו: „סתם אחד שכבר מעשן ובכלל לא יודע להת בוכס!“ הרבר המייך את בן-חיים, שחיתה בכליון עינים לפתיחת הקרב. בו הפגין את

לאחר שבעה חרשים באלג'יר עבר בן-חיים לצרפת, לא קיבל את ההצעות המושכות של האגודות המקומיות, כיון שמשפחתו חיכתה לו בישראל. הוא נשא אשה במרסיל והפליג לחיפה. יומיים לאחר שהגיע ארצה הפגישו אחיו אליהו, מתאגרף גם הוא, עם מנהל מח לקת האגרוף של מכבי חיפה, סאשה סגל. אך בארץ לא נמצאו לבן-חיים מתחרים רציניים במשקל קל ובזרוב הופעותיו זכה לנצחונות מפוארים.

בינתיים נולדו לו שני ילדים, הוא החל עובד כמסגר בבית-החרושת וולקן. עבר לה פועל חיפה, זכה באליפות הארצית של הפועל במשקל קל.

בן-חיים אינו שבע-רצון מענף האגרוף בא

מתאגרף אברהם בן-חיים לא צריך ברז

רץ, אומר: „בחוף-לארץ היתה תזמורת מנגנת לפני כל קרב, היו מכריזים בקול רם את שם המתחרה ומספרים על כל נצחונותיו בעבר, בעתוניהם היו כותבים כמו שצריך, אבל כאן זה זיפט, לא מתעניינים בבוכס ומכל הנצחונות לא יוצא שום דבר!“

מלבד זה מתאונן בן-חיים גם על חוסר אימונים רציניים ואף תכרו יעקב אבטן, שעלה גם הוא ארצה, אינו מרוצה מהאגרוף בארץ, התמסר להרמת-משקלות לשם פיתוח גופו, הצטרף למכון שמשון. אמר בן חיים: „בשביל לפתח את הגוף יש לי מספיק ברזלים שאני יכול לכופף אותם בוולקן. אני לא צריך לשלם בשביל זה כסף למכון שמשון.“

כדורגל

מקלחת לשוער

גדר תייל בלבד מפרידה בין מגרשי הכי דורגל של הפועל ומכבי חיפה לבין בית החולים הסמוך שבקרית אליהו. מבריאי בית החולים מנצלים הזדמנו זאת כדי לחזות ב משחקים מעבר לגדר או מעל לגג בית החור לים.

במשחק הליגה האחרון שנערך במוג'אירי גשום בין מכבי חיפה למכבי נתניה עמדו כמה מבריאים וחיילים מעבר לגדר, מרחק מטרים ספורים משער הקבוצה החיפאית. במחצית השנייה כשברוך רדמן, שוער מכבי חיפה, היה דרוך כולו בגלל שיוון הכוחות של ה משחק עלה רעיון במוחו של אחד המבריאים: למה יהיה רק לנו קר שעה שהשוער מתח מם? חבריו הסכימו עמו, נטלו דלי מים וזיכז את השוער במקלחת קרה בשעת המש חק. התחרות הופסקה לדקות מעטות ושעה שרדמן יבש את עצמו, עלו שני שוטרים על המגרש, עמדו מאחורי שערו, מנעו בכך מקלחות נוספות מהשוער החיפאי.

Table with 5 columns: שחקן, מספר, יחס, נקודות, זמן. Rows include players like מכבי ת"א, מכבי רחובות, ביתר ת"א, הפועל חיפה, מכבי פ"ת, הפועל פ"ת.